

af Tid her i Salen, idet jeg tager den høitærede Krigsministers Udtalelser til Indtægt i saa Henseende. Da vi havde denne Sag til 1ste Behandling, blev det nemlig udtalt, at det ikke var værd nu at stille et Ændringsforslag i denne Retning, thi dersom det skulde vise sig, at vi ikke havde faaet Lønningssloven revideret til den 1ste April, kunde vi saa let faae denne Lov udstrakt til at gjælde for en længere Tid. Naar dette imidlertid vedtages nu, behøve vi ikke siden at have 3 Behandlinger om denne Sag, og jeg vil derfor anbefale, at vi vedtage Ændringsforslaget, som det lyder. Dernaft er der fremkommet Udtalelser her, som jeg ikke kan negte, have forundret mig noget, og navnlig er der fremkommet saadanne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Ansfjær). Han udtalte, at man i andre Lande i langt hurtigere Tid havde fremmet større Arbejder, men jeg troede, at det ærede Medlem og alle de Herrer i denne Sal vare enige om, at den danske Nationalkarakter er noget langsom. Det hører man da som oftest udtalt over for forskellige Spørgsmaal, og er man enig derom, maa vi ogsaa være enige om, at den er det ikke mindst i denne Sag. Dette hør man netop fremdrage, naar der tales om saadanne Spørgsmaal som, hvor lang Tid det har været at komme til Ende med Hærrevisionen. Man har ligesom — ja, jeg kan gjerne sige, at Intelligenten har ligesom — behandlet dette Spørgsmaal saaledes, at det vil koste mange Kampen at faae det bragt fri igjen, idet man altid har brugt den Stik at flaa op i gamle Bøger efter et Mønster fra andre Steder for at se, hvorledes man der har ordnet Sagen, i Stedet for at gaa hen og spørge sig selv: Hvorledes er den danske Nationalkarakter; efter den ville vi ordne og afpasse vort Hærvæsen. Da der i 1867 blev forhandlet om Hærsloven, blev den forelagt den 7de Februar, og saavidt jeg har set, blev den vedtaget her den 2den Juli. Det er et længere Lidsrum, end den nogenfinde senere har været til Behandling her. Der kan maafte indvendes her imod, at det var, fordi der den Gang kom nye Principer frem, og at Sagen som Følge deraf maatte tage længere Tid, men jeg maa paasta, at der ogsaa, naar vi skride til en Revision, maa komme nye Principer frem. Om de end ikke ere saa stor som den Gang, vil der dog fremkomme Principer, der tage Tid og navnlig saadanne Principer, som jeg tidligere har tilladt mig at nævne. Det er en let Sag at sige, at man maa skynde sig at bliu færdig med Revisionen, naar man er enig i de, der er forelagt; men naar man har en der fra afvigende Mening, maa de Herrer dog tillade, at man overveier, før man handler i et saa vigtig Spørgsmaal som dette; derom ere vist Alle enige. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Didsen Amt 1ste Valgfreds (Octavius Hansen), at han var bange for, at Thinget, hvis det vedtog det foreliggende Ændringsforslag, skulde gjøre sig

skyldig i Uoverensstemmelse; men dette var Noget, jeg allermindest havde ventet at høre af det ærede Medlem, der som oftest, naar han udtaler sig for en Sag, stemmer imod den. Jeg ser som sagt ingen Uoverensstemmelse deri, at vi vedtage dette Forslag, og jeg vil meget anbefale det; vi ville derved spare Tid, og det er det, man ved saa mange Leiligheder raader paa, at man skal gjøre.

Jagd: Jeg tilstaar, at jeg til en vis Grad kan være enig med den ærede sidste Raler (N. Jensen, Standerborg Amts 2den Valgfreds) og med hans Meningsfæller i, at der kan være alvorlig Villie tilsiende for at fremme Hærrevisionsarbejdet, uden at man dog kan have Spørgsmaalene saaledes modnede i Tanken, at han og hans Venner kunne have fuldtommen Hede paa, hvorledes de vil stille sig til Sagen. Jeg kan ikke efter min Overbævisning bebrejde dem Noget i saa Henseende, da jeg erkjender, at Spørgsmaalet har en saa stor Vigtighed, at det maa have Tid til at modnes i de Herrer's Tanke. Jeg skal blot henvise til, hvad den høitærede Justitsminister en Gang ifjor yttrede, nemlig at et Spørgsmaal, naar Tiden kommer, da det skal gennemføres, ofte maa have lang Tids Forberedelse, for at Tanken kan klæres og modnes, saaledes at Tiden selv kan bringe Spørgsmaalet frem. (En Stemme: Tre Aar!). Tre Aar lyder som et langt Lidsrum, men det er det maafte ikke, naar man tager Hensyn til Spørgsmaalets store Vigtighed og de mange modstaaende Betragtninger og Ansættelser, som ere gjorte gjældende i denne Sag. Jeg kan kun sige, at der efter min Opfattelse af dette Spørgsmaals Stilling her i Salen staa saa skarpe Meninger dervedfor hinanden, at man ikke let kan vente, at disse hurtigt ville kunne enes, og jeg vil derfor ikke finde det usandsynligt, at Tiden til 1ste April, selv med alvorlig Villie fra de Herrer's Side, kan forløbe, uden at de ere blevene enige med de øvrige Medlemmer her i Salen. Fra den Side betragtet kan jeg altsaa finde god Grund for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bosjen); men naar der alligevel ere saa stor Utilbøielighed til at gaa ind derpaa — jeg tilstaar ogsaa hos mig — vil jeg aabent indrømme, at dette er begrundet i Misillid til, at der under Forslaget skulder sig mere end et blot uskyldigt Ønske om derved at forstaae Ministeren for muligt at blive nødt til senere at forelægge et nyt Forslag. En saadan Misillid kunne de ærede Medlemmer ikke bebrejde os, thi de have selv fremkaldt den. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bosjen) udtalte stor Forbauselse over, at det ærede Medlem for Skjebenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg) ligesom havde villet antyde eller insinuere, at det var nødvendigt at stille Betingelse for sin Tilslutning til dette Forslag, at dette Forslags Gjennemførelse